

Nr 659

Av herrar **Oskarson** och **Wachtmeister**, om höjning av vissa anslag för försvarets utbildningsverksamhet.

(Lika lydande med motion nr 561 i Första kammaren)

1968 års försvarsbeslut innebar ett sönderbrytande av den dittills tillämpade och väl fungerande långsiktiga planeringen inom försvaret. Den tidigare noggrant eftersträfvade balansen mellan olika funktioner stördes i flera avseenden. Det är väsentligt att så snart som möjligt återvinna den. Inte minst gäller detta balansen mellan anslagen å ena sidan till materielanskaffning och å andra sidan till utbildning av personalen. Det är en balans som har stor betydelse för uppnående av bästa försvarseffekt. Att utbildningssidan inte kommer i underläge är viktigt också från den synpunkten att brister härvidlag av de värnpliktiga med rätta måste uppfattas som ett dåligt utnyttjande av den tid som de tvingas offra genom värnplikten.

VK 66 framhåller också i sitt betänkande bland annat att i de värnpliktigas grundutbildning har det blivit nödvändigt att införa ett stort antal nya övningsmoment utan motsvarande ökning av utbildningstiden. För att denna målsättning skall kunna uppfyllas är det nödvändigt att i stor utsträckning använda sig av tekniska hjälpmedel i form av utbildningsanordningar av olika slag. Anskaffnings- och anläggningskostnader för flertalet av dessa är ganska omfattande. Dessutom fordrar sådana tekniska anordningar en hög grad av service för att fungera på ett tillfredsställande sätt. En effektiv utbildning kräver numera betydligt högre investerings- och driftkostnader för tekniska hjälpmedel än vad tidigare varit fallet. Förhållandet är likartat vid samtliga försvarsgrenar.

En bedömning av dessa faktorer och en anpassning till de erfarenheter som genomförandet av det nya utbildningssystemet givit har lett de militära myndigheterna att föreslå en viss förskjutning från övriga anslag inom försvarets kostnadsram till ökade anslag för utbildning och till täckande av genom denna ökning förorsakat behov av större underhållsanslag.

Departementschefen har utan motivering reducerat de föreslagna anslagsökningarna med 5,4 miljoner kronor i fråga om övningar och 17 miljoner kronor i fråga om underhåll. Departementschefen anger inte vilken del av övningsverksamheten som skall reduceras eller vilka uppgifter som skall eftersättas.

Enligt de ansvariga myndigheternas bedömning är de planerade utbildningsanslagen ett minimum för att nå de för utbildningen angivna målen.

Vi delar denna mening och anser att reduceringarna, om de genomföres, kan få allvarliga konsekvenser.

Vi kan därför inte godtaga dem.

Med stöd av ovanstående vill vi föreslå,

att riksdagen måtte besluta att ytterligare 22,4 miljoner kronor anslås för försvarets utbildningsverksamhet enligt följande fördelning.

	milj. kr.
Armén: Övningar m.m. (B 14)	2,1
Marinen: Övningar m.m. (C 13)	1,8
Flygvapnet: Övningar m.m. (D 14)	1,5
Armén: underhåll av tygmateriel (B 28)	5,0
Marinen: Underhåll av fartyg m.m. (C 24)	3,5
Flygvapnet: Drift och underhåll av flygmateriel m.m. (D 24)	8,5
<u>Summa miljoner kronor</u>	<u>22,4</u>

Stockholm den 27 januari 1970

Gunnar Oskarson (m)

Hans Wachtmeister (m)